

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/52/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010311
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612010311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. júla 2013 prejednal odvolanie obžalovaného

U. Q.

nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom Z., Q. D.. XXXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava v inej trestnej veci,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Partizánskom č.k. 2T/233/2012-217 zo dňa 04.03.2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Pri nezmenenom výroku o vine sa podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný U. Q. o d s u d z u j e podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ostatné výroky rozsudku ostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Partizánskom č.k. 2T/233/2012-217 zo dňa 04.03.2013 bol obžalovaný U. Q. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 07.08.2012 v čase o 21,56 hod. v obci G. vošiel do predajne čerpacej stanice F. V. kde pristúpil k predavačke W. O. so slovami: "Nebojte sa, nič sa vám nestane, dajte mi len peniaze!" a následne k pokladničnému pultu, pričom v pravej ruke držal krátku guľovú zbraň striebornej farby, ktorou priamo mieril na predavačku W. O. a následne aj na jej kolegyniu S. V. stojacu za pultom a žiadal o vydanie finančnej hotovosti, na čo predavačka S. V. vložila obsah púzdra na tržbu s bankovkami a mincami rôznych nominálnych hodnôt do ním predloženej igelitovej tašky zelenej farby s nápisom "P.", po čom obvinený z miesta činu odišiel, čím spôsobil poškodenú spoločnosť F. V., a.s. Bratislava škodu vo výške 903,37 €, v bode 2) zo pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i) Tr. zák., pretože dňa 07.08.2012 v čase po 22,00 hod. v poli pri obci Žabokreky nad Nitrou za čerpacou stanicou F. V. bezprostredne po

spáchaní zločinu lúpeže sa slovne vyhrážal Q. P. tak, že ak to na neho povie, tak ju zabije, čo zopakoval dvakrát, uvedené vyhrážky taktiež zopakoval toho istého dňa po návrate do Z., následne aj v období od 18.08.2012 v Handlovej sa telefonicky vyhrážal Q. P., že ak pôjde na políciu a udá ho, tak ju zabije, tieto vyhrážky niekoľkokrát zopakoval až do dňa 28.08.2012 a tiež dňa 30.08.2012 v čase okolo 12,30 hod. v Handlovej na Ulici M. R. Štefánika v pohostinstve v budove bývalej plynárne a pred uvedeným pohostinstvom sa opakovane vyhrážal zabitím Q. P. v súvislosti s jej výpoveďou na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Partizánskom v procesnom postavení svedka v trestnej veci vedenej pod sp. zn. ORP-210/OVK-PE-2012, kde uviedol, že pokiaľ svoju výpoveď nestiahne, tak ju zabije.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 7 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu súd uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti F. V. a.s. so sídlom I. X O., škodu vo výške 903,37 €.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný poukazoval na to, že doposiaľ nebol súdne trestaný, že skutkov sa dopustil vo veku blízkom veku mladistvých a na osobné pomery, keď vyrastal v neúplnej rodine, pričom väčšinu času trávil sám, alebo s kamarátmi, ktorí však mali na neho negatívny vplyv. Taktiež poukazoval na skutočnosť, že si uvedomil nesprávnosť svojho konania, toto oľutoval a na súde prvého stupňa na hlavnom pojednávaní prehlásil, že je vinný, čím uľahčil súdu samotné prejednanie jeho trestnej veci z hľadiska dokazovania, pokiaľ sa týka uznania viny. Je toho názoru, že boli všetky dôvody pre použitie ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod spodnú hranicu trestnej sadzby. Žiadal preto, aby odvolací súd preskúmal dôvody odvolania a rozhodol vo veci sám tak, že mu uloží trest odňatia slobody pod spodnou hranicou trestnej sadzby, prípadne, že po zrušení vráti vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie v tomto smere.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázal na správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku a žiadal odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste v rozsudku súdu prvého stupňa, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine a odvolací súd preskúmal dôkaznú situáciu najmä z hľadiska chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov preukazujúcich trestnú činnosť obžalovaného, a teda jeho vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať.

Súd prvého stupňa však pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému nezohľadnil veľmi dôležitú okolnosť, a to práve jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré súd prvého stupňa aj akceptoval. Pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, prichádza podľa názoru odvolacieho súdu do úvahy aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Uvedená okolnosť podľa názoru odvolacieho súdu má vplyv pri rozhodovaní o treste v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 a § 39 ods. 3 Tr. zák. Obžalovaný tým, že pred súdom vydal vyhlásenie o vine, podstatne uľahčil súdu dokazovanie jeho trestnej činnosti a podľa názoru odvolacieho súdu, tak ako bol už vyslovený vo viacerých rozhodnutiach, je ho možné postaviť na úroveň dohody o vine a treste s prokurátorom. Takýto postoj obžalovaného je potrebné potom podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne pri ukladaní trestu zohľadniť práve použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Vyhodnotiť tento postoj obžalovaného iba ako poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v doznaní páchatela, oľutovaní trestného činu, či napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, by bolo podľa názoru odvolacieho súdu nepostačujúce, pretože ide o pomerne výraznejší postoj ku spáchanej trestnej činnosti.

S poukazom na horeuvedené odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, teda spodnú hranicu trestnej sadzby, ktorá za normálnych okolností obžalovanému hrozila, znížil o jednu tretinu. Tento trest považuje odvolací súd vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti za postačujúci k jeho náprave a k naplneniu účelu trestu.

Keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho odvolací súd pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Výrok o vine a o náhrade škody v napadnutom rozsudku zostali týmto zrušením nedotknuté.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.